

[Ellinger.]

udføre Arbejde for den Understøttelse, der ydes. Jeg nærer ikke Spor af Tvivl om, at det for mange af dem, som er nødt til at modtage Understøttelse, vil være tiltalende at faa Lejlighed til at udføre Arbejde derfor.

Der sker jo en Begrænsning af Understøttelsernes Størrelse, og der sker en Begrænsning af Mulighederne for, at Hjælpekasserne kan yde Tilskud, og der maa jo være Orden i Forholdene. Men det er sandelig ikke saaledes, at de Ydelser, der gennem disse Lovforslag kan gives som Hjælp, imponerer ved deres Størrelse. Naar man ser hen til, at Ydelsen i uhyre mange Tilfælde gives til flittige arbejdsløse Familiefædre, som hidtil under gunstige Forhold har kunnet tilvejebringe saa stor en Indtægt, at de og deres Familier har kunnet leve nogenlunde godt deraf, men som nu er kastet ud i Arbejdsløsheden og faar denne Understøttelse, kan man ikke sige, at det er imponerende i Sammenligning med de Forhold, der tidligere herskede i disse Hjem. Men hele Samfundet er jo i Øjeblikket i en vis Nødstilstand, og trange Tider er det ikke alene for Arbejderne. Trange Tider er der her i Landet for Masser af Mennesker udenfor Arbejdernes Kreds. Mangen handlende lider under, at han ikke kan faa de Varer ind i Landet, som hans Forretning er baseret paa, og hvis han har Varerne, saa ligger Ulykken i, at Befolkningen efterhaanden mister Købe- og Betalingsvevnen. Køberne udebliver, men Forretningsmanden maa blive ved at betale sin uformindskede Husleje, sine høje Skatter — og vi forhøjer dem jo stadig — og andre Pligtudgifter; han skal betale Folkeløn, eller ogsaa sætter han sine Folk paa Gaden, og derved er ogsaa mange udenfor Arbejdernes Kreds kommet i uhyre store Vanskeligheder. Tiden er ogsaa meget drøj for Ungdommen, der gerne skulde i Vej. I det Øjeblik, de staar paa Livets Dørtærskel, ser de saa mange Døre lukkede. Man maa imidlertid i disse vanskelige Tider haabe, at Digterens Ord er Sandhed: Ovenover Skyerne er Himlen altid blaa. Troede man ikke derpaa, var egentlig det hele ret mistrøstende at se paa.

Vi anbefaler de foreliggende Lovforslag til Vedtagelse og glæder os over, at Kriselovene, som jo i Oktober blev gennemført med kun tre Partiers Tilslutning, denne Gang har faaet Tilslutning fra alle fire Partier.

Jeppesen (Drusebjerg): Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale de to foreliggende Lovforslag til hurtig Fremme. Der

er fra anden Side peget paa den Støtte, det vil være for Landets Kommuner, at Lovforslaget om midlertidigt Statstilskud til Kommunerne i Anledning af Hjælp til arbejdsløse bliver gennemført, og det er jo rigtigt, at det vil blive en Støtte. Der er i Lovforslagets § 6, 2det Stykke, givet Anvisning paa, at der af Statskassen kan ydes Kommunerne passende Forskud paa den dem i Henhold til denne Lov tilkommende Refusion, og jeg tror, at som Forholdene ligger i Øjeblikket, ikke mindst i en Række af vore Landkommuner, vil det være i høj Grad nødvendigt, at Kommunerne faar en saadan Haandsrækning, Naar den Dag kommer, da Loven skal træde i Kraft, nærer jeg heller ikke mindste Tvivl om, at ogsaa den Side af Sagen vil blive varetaget saaledes, at der er Mulighed for, at Kommunerne helt og fuldt kan føre den ud i Livet efter dens Bestemmelse.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale de to Lovforslag til hurtig Vedtagelse her i Tinget.

Socialministeren (Steincke): Jeg takker samtlige Partiers ærede Ordførere for deres Tilslutning til disse to Lovforslag.

De Bemærkninger, der faldt, giver jo ikke Anledning til stor Diskussion. Jeg vil dog gerne sige til den ærede Ordfører for Venstre (Stensballe), at hvis der laa nogen Bebrejdelse overfor den nuværende Socialminister i hans Bemærkning om, at saafremt det var lykkedes denne et af de tidligere Aar at gennemføre Krisekasser, vilde vi ikke nu have staaet overfor disse ekstraordinære Love, saa ser jeg mig ikke i Stand til at modtage denne Bebrejdelse, thi hvis Venstre og Konservative for Aar tilbage vilde have tilbudt samme Skala som den, de nu er gaaet med til, vilde der ikke have været noget som helst til Hinder for at faa gennemført Krisekasseordningen i tidligere Aar, i hvert Fald ikke fra min Side. Jeg føler mig ogsaa overbevist om, at det samme vilde have været Tilfældet for Regeringspartierne Vedkommende. Men det har man jo ikke villet, og saa sent som i Fjor, hvor man i hvert Fald ikke kunde lægge Skylden over paa mig, da jeg soledet mig ved Frankrigs Kyster, var det den højtærede Statsminister, hvis Forhandlingsvillighed jo gaar langt op over Skyerne, hvor Himlen altid er blaa, som stod i Spidsen for Forhandlingerne paa dette Omraade; Sagen endte da i et Fællesudvalg, men man saa ikke noget til den Villighed til at yde Tilskud, som nu har vist sig, og som mærkeligt nok først har vist sig, efter at Landbruget har